

Länsstyrelsen
Västra Götaland

Yttrande
2020-10-14

Beteckning
502-17931-2020

Sida
1(9)

Regeringskansliet
Miljödepartementet
m.remissvar@regeringskansliet.se

Betänkandet Stärkt lokalt åtgärdsarbete – att nå målet Ingen övergödning

Er beteckning: M2020/00554/Nm

Länsstyrelsen i Västra Götalands län yttrar sig över betänkandet ”Stärkt lokalt åtgärdsarbete – att nå målet Ingen övergödning” (SOU 2020:10).

Sammanfattning

Länsstyrelsen i Västra Götaland, tillika vattenmyndighet för Västerhavets vattendistrikt, har följande synpunkter:

Länsstyrelsen är positiv till de flesta förslag som utredningen presenterar angående hur det lokala åtgärdsarbetet mot övergödningen kan stärkas. En del av förslagen är emellertid otillräckliga. I direktiven för utredningen står bland annat att utredningen ska analysera drivkrafter samt föreslå styrmedel, finansiering och författningsförslag. I många fall föreslås endast övergripande åtgärder eller etappmål, som dessutom ibland redan finns, men det lämnas få förslag på hur styrning kan ske så att åtgärderna verkligen blir av och etappmålen nås.

Det finns flera områden där det hade varit önskvärt att utredningen kommit med förslag på skarpare styrmedel. Ett exempel rör vattenförvaltningen. Vattenmyndigheternas åtgärdsprogram ska innehålla de åtgärder som behövs för att övergödningen och andra miljöproblem som påverkar vattenmiljön ska åtgärdas. Åtgärderna är bindande för myndigheterna. Det finns emellertid inga sanktioner mot de myndigheter som inte uppfyller sin skyldighet, vilket sannolikt bidrar till att vissa åtgärder inte utförs. Här hade det varit välkommet med förslag på hur genomförandet av vattenmyndigheternas åtgärdsprogram kan förbättras.

Det föreslagna etappmålet för enskilda avlopp är bra och erkänner det stora åtgärdsunderskott som finns. Förslaget är att alla enskilda avlopp i kust och sjönära områden ska vara utrustade med godkänd reningsteknik senast 2030, vilket är ett lagkrav som gäller redan idag. Utredningen kunde därför också ha undersökt de bristande drivkrafterna, det vill säga hur det kommer sig att detta mål inte redan är uppnått.

Den viktigaste åtgärden är att kommunen och länsstyrelsen utför den tillsyn, enligt framför allt miljöbalken, som är nödvändig för att följa upp att alla de åtgärder som borde vidtas också utförs. Utredningen konstaterar att miljötillsynen prioriteras olika i landets kommuner och att många mindre kommuner har brist på resurser och inte klarar av att genomföra all tillsyn. Det finns möjlighet att ta ut full

kostnadstäckning för mycket av miljöarbetet i taxan, men många kommuner har i fullmäktige beslutat om lägre taxor än vad som motsvarar full kostnadstäckning för kommunens arbete.

Genom nya 26 kap. 8 § MB ges länsstyrelsen rätt att förelägga en kommun som inte fullgör de skyldigheter som följer av kommunens tillsynsuppdrag att avhjälpa bristen. Enligt förarbetena till denna nya paragraf är syftet att få till stånd rättelse hos de kommuner som har otillräcklig tillsyn. Det förefaller emellertid inte som att det finns några sanktionsmöjligheter kopplade till denna nya paragraf, utan att länsstyrelsens föreläggande om att avhjälpa bristen ska vara tillräckligt. Länsstyrelsen anser därför att det finns en risk för att denna paragraf får liten inverkan på kommunernas tillsyn och det hade varit bra om utredningen undersökt drivkrafterna som får kommuner att bedriva tillsyn, alternativt att avstå från att bedriva tillsyn, och föreslagit styrmedel för att öka kommunernas tillsynsverksamhet.

Länsstyrelsen har inte, såsom kommunerna har, möjlighet att ta in medel via taxor, utan är beroende av statliga medel. Statskontoret utreder för närvarande frågan om tillsynsavgifter enligt miljöbalken kan tillföras länsstyrelserna direkt eller på annat sätt öronmärkas för tillsynen.

Synpunkter på betänkandets förslag

9.1.1. Kommunerna och åtgärdsarbetet

Länsstyrelsen är positiv till förslaget, men anser att det behöver kompletteras.

I de fall åtgärder inte utförs på grund av bristande samordning eller bristande kunskap är förslaget en god idé. Men som utredningen själv påpekar (s. 176) så har många kommuner brist på resurser för att exempelvis kunna bedriva en ordentlig miljötillsyn. Eller så prioriterar kommunledningen inte miljötillsynen av andra orsaker än resursskäl. En åtgärdsplan blir då ytterligare en skyldighet. Det måste finnas antingen en morot i form av resurser, eller sanktioner kopplade till kravet.

9.1.2 Åtgärdssamordning mot övergödning

Länsstyrelsen är positiv till förslaget om att länsstyrelser och kommuner i områden med övergödningssproblem och där behov identifierats bör ha en samordningsfunktion mot övergödning.

Vi kan se att LEVA-projektet (Lokalt Engagemang för Vatten) resulterat i bättre dialog, ökad förståelse och ett professionellt hanterande av övergödningssfrågan. Samtidigt måste detta kopplas till finansiering. LEVA-samordnarna som finns idag planerade t.ex. att söka pengar från Landsbygdsprogrammet för att anlägga våtmarker. Jordbruksverket har tillfälligt stoppat denna möjlighet eftersom efterfrågan på dessa medel var större än tillgången. Detta försämrar engagemanget i övergödningssfrågan. Åtgärderna kräver ofta samarbete mellan olika parter, såsom markägare och myndigheter. Detta samarbete måste ske i en förtroendefull anda och med hopp om att tillräckligt genomtänkta förslag också har en god chans att bli genomförda. Att då strypa finansieringen med kort varsel är mycket olyckligt. Att inrätta fler samordnare som kommer söka ännu mer pengar, utan att öka

finansieringen, är inte bara meningslöst utan riskerar att skada förtroendet för statens vilja att faktiskt uträtta något i frågan.

I detta förslag sägs att samordningsfunktioner kan finansieras via ökade medel till LOVA. Detta kan säkert fungera, men det är viktigt att komma ihåg att det inte sker särskilt många fysiska åtgärder bara för att en samordnares lön finansieras, det måste också finnas finansiering för själva åtgärderna.

9.2 Etappmål om enskilda avlopp

Länsstyrelsen är positiv till utredningens förslag om ett nytt etappmål för enskilda avlopp men konstaterar att ett etappmål sannolikt inte leder ända fram till målet. Detta etappmål borde kombineras med styrmedel som ger incitament för enskilda att åtgärda sina avlopp. Här har utredningen flera tidigare utredningar och rapporters förslag på styrmedel att välja mellan.

De enskilda avlopp som inte har godkänd reningsteknik är olagliga idag och borde för länge sedan åtgärdats. Detta gäller hela landet, även om det är extra viktigt nära vatten. Att detta inte är gjort beror på att kommunerna inte bedrivit tillsyn i tillräcklig grad. Detta beror i sin tur på flera saker:

- Om kommunen har en taxa som inte innebär full kostnadstäckning och inte skjuter till skattemedel så saknas resurser. Det är fullt möjligt att ta ut full kostnadstäckning, detta beslutar kommunfullmäktige om. Att inte ta ut full kostnadstäckning är alltså ett politiskt beslut.
- Den lokala nämnden kan också besluta att inte satsa på denna typ av tillsyn eftersom denna tillsyn orsakar kostnader för den enskilde. Det glöms då bort att de som har kommunalt vatten betalar liknande summor, men i form av årlig VA-avgift, vilket gör att det inte blir lika mycket pengar på samma gång. Detta kan ske t.ex. genom styrning av tillsynsplaner, att utelämna avloppen i behovsutredningen etc.

Havs- och vattenmyndigheten (HaV) har utrett behovet av att öka åtgärdstakten för bristfälliga enskilda avlopp i flera omgångar. Det hade varit bra om utredningen hade tagit upp de förslag som finns i dessa tidigare utredningar, alternativt förklarat varför detta inte gjorts.

9.3.1 Etappmål om gödselanvändning

Utredningen föreslår ett etappmål som lyder ”Minska andelen mineralgödsel av den totala gödselanvändningen till 2030”. Länsstyrelsen föreslår istället följande formulering: ”Öka andelen återförd näring i form av stallgödsel och restfraktioner från samhället till jordbruket”. Ett steg i den riktningen kan vara att uppmuntra ett ökat samarbete mellan djur- och växtodlingsgårdar.

Länsstyrelsen ser det emellertid som osäkert hur stor potentialen att ersätta mineralgödsel med stallgödsel och restfraktioner är, och bedömer inte att stallgödseln kan utnyttjas särskilt mycket bättre än vad den gör idag. Stallgödseln är också ojämnt fördelad i Sverige, i djurfattiga regioner är det svårt att ersätta handelsgödseln. De djurgårdar som idag har ett överskott har ofta redan avtal med andra gårdar, men de flesta djurgårdar använder sin egen stallgödsel fullt ut för att sedan komplettera med mineralgödsel. Länsstyrelsen bedömer att hästgödseln

bidrag kan vara stort, men att det antagligen gäller mer för fosfor än för direktverkande kväve.

En fördel med mineralgödsel är att rätt sammansättning kan användas vid varje tillfälle genom att välja enbart kvävegödsel när fosforbehovet inte finns och att kunna välja rätt sammansättning av kväve, fosfor och kalium när så behövs. Här finns risken med stallgödsel att kvävegivan styr mängden och att fosfor följer med fastän det kanske inte finns ett behov.

Sammanfattningsvis är det viktiga att återcirkulera restprodukter och använda stallgödsel på rätt plats i så stor utsträckning som möjligt, och använda mineralgödning bara där det är svårt att få tag på stallgödsel eller restprodukter, eller då precisionsgödsling behövs.

9.3.2 Etappmål om våtmarker

Länsstyrelsen tycker att det är positivt med fler våtmarker, men anser att målet är otydligt formulerat.

Utredningens förslag till etappmål är att öka arealen våtmarker till 2030 så att det motsvarar det behov som pekas ut i vattenförvaltningen. Det får antas att utredningen avser att det ska anläggas våtmarker så att miljö kvalitetsnormerna för vatten med avseende på övergödande ämnen uppfylls. Det finns beräkningar som visar hur mycket övergödande ämnen som måste fångas upp för att nå normerna. Däremot är det inte säkert att just våtmarker är den åtgärd som ska ta hand om hela betinget. På s. 184 så står det *”med adaptivt menar utredningen här att arealen våtmark beror på vilka övriga fysiska åtgärder som genomförs lokalt, som t.ex. skydds zoner och fosfordammar”*.

Det förefaller alltså som att utredningen tänker sig att det ska finnas våtmarker som tar hand om det näringsläckage som inte omhändertas av övriga åtgärder såsom skydds zoner och fosfordammar. Detta innebär inget förtydligande gentemot dagens regelverk eftersom det redan säger att miljö kvalitetsnormen ska nås. Att anlägga våtmarker där detta behövs och där våtmarker är den lämpligaste åtgärden framgår redan av vattendirektivets krav på att miljö kvalitetsnormen ska nås. Etappmålet är därmed både otydligt och onödigt.

Däremot sägs i texten på s. 185 att utredningen rekommenderar att ersättningarna inom landsbygdsprogrammet i högre utsträckning än för närvarande kommer att prövas utifrån en resultatbedömning. Detta är positivt och kommer sannolikt att leda till att våtmarker och andra åtgärder blir mer träffsäkra.

9.3.3 Undantag från strandskyddet för vissa våtmarker och dammar

Länsstyrelsen delar utredningens bedömning av att det finns ett behov att vidta åtgärder så att strandskyddsbestämmelserna inte får en hämmande effekt på anläggandet av nya våtmarker och dammar. Länsstyrelsen anser att detta är ett steg i rätt riktning för att förenkla för genomförandet av miljöförbättrande åtgärder.

Samtidigt måste ett sådant undantag som utredningen föreslår genomföras på ett sätt som inte riskerar att påverka strandskyddets syften negativt. Det är viktigt att det enkelt går att skilja mellan en naturlig våtmark, som fortfarande omfattas av strandskyddsreglerna, och en våtmark som omfattas av det föreslagna undantaget.

Det är också viktigt att förslaget endast gäller för våtmarker och dammar som anlagts lagligt, det vill säga att en anmälan om vattenverksamhet har gjorts eller att anläggaren har sökt och fått tillstånd. Har våtmarker och dammar anlagts olagligt kan kontentan av det nya förslaget bli att en olagligt anlagd våtmark medför att det blir lagligt att utföra ytterligare åtgärder. Detta kan i vissa fall kan ge stora skador på naturmiljön.

Genom den nu föreslagna utformningen kan det riskera att uppkomma bedömningssvårigheter vid avgörandet av om en viss våtmark omfattas av undantaget eller inte. Utifrån vad Länsstyrelsen kan utläsa ur förslaget är det upp till den enskilde fastighetsägaren att själv avgöra om den våtmark som finns på fastigheten omfattas av undantaget eller inte och det kommer vara mycket svårt för en tillsynsmyndighet att i efterhand fastställa utifrån vilket syfte en våtmark anlagts. Detta kan leda till att fler våtmarker än tänkt kommer att omfattas av detta undantag. Länsstyrelsen upplever att utredningen inte tillräckligt reflekterat över denna risk och de tillämpningsproblem som kan uppkomma genom detta förslag. Länsstyrelsen anser att en fortsatt utredning behövs för att säkerställa att de beskrivna riskerna inte uppkommer och att systemet med undantag blir lätt att tillämpa i praktiken.

För att det inte ska uppkomma svårigheter vid tillsynen av strandskyddsreglerna kan ett sätt vara att de våtmarker som omfattas av undantaget på något sätt registreras i samband med anläggandet, förslagsvis i ett register som omfattar samtliga våtmarker som anläggs med huvudsakligt syfte att minska näringsbelastningen på den lokala vattenmiljön.

Länsstyrelsen kan sammanfattningsvis tillstyrka utredningens förslag till att det ges ett generellt undantag från strandskyddet för lagligt nyanlagda eller restaurerade våtmarker med huvudsakligt syfte att minska näringsbelastningen på den lokala vattenmiljön. Länsstyrelsen tycker att undantaget också bör kunna gälla våtmarker som anlagts med hjälp av LONA-våtmark bidrag, med huvudsakligt syfte att verka vattenhållande eller att öka grundvattenbildningen.

9.3.4 Undantag från biotopskyddet för vissa våtmarker och dammar

Länsstyrelsen är i huvudsak positiv till förslaget men vill framhålla att samma synpunkter som anförts gällande strandskyddsbestämmelserna görs gällande för undantag från biotopskyddsbestämmelserna.

Länsstyrelsen anser att det bör införas ett tydligt system för registrering av de våtmarker som omfattas av undantaget för att undvika svårigheter vid avgörandet av om en våtmark berörs av biotopskyddet eller inte.

Länsstyrelsen anser vidare att det inte är klart om utredningen, som kommenterats under 9.3.3, anser att undantaget från biotopskyddet ska omfatta redan anlagda våtmarker eller enbart de våtmarker som i framtiden kommer att anläggas för ett utpekat syfte.

9.4.1 Kravet på tillstånd för odling av sjöpungar och alger tas bort

Länsstyrelsen är positiv till förslaget att undantaget i 11 kap. 11 § andra punkten miljöbalken också ska omfatta odling av sjöpungar och alger. Detta är under förutsättning att sjöpungar och alger istället kommer att omfattas av prövningsplikt

enligt annan lagstiftning, exempelvis fiskerilagstiftningen eller att denna typ av odling hanteras som anmälningspliktig vattenverksamhet.

Förslaget innebär en regelförenkling, vilket gör att odling av sjöpungar och alger omfattas av samma undantag som odling av musslor. Det är likartade odlingsformer som minskar övergödning i havet. Odlingstillstånd av fisk, kräftdjur och musslor prövas idag enligt fiskerilagstiftningen, med undantagen från provningskraven i 11 kap. miljöbalken undviks dubbelprovning samt handläggningstiderna förkortas. För att det ska vara godtagbart att odling av sjöpungar och alger omfattas av undantaget i miljöbalken anser Länsstyrelsen att någon annan form av förprovningsplikt måste införas för dessa arter. Annars blir odling av sjöpungar och alger helt oreglerat, vilket vore olämpligt eftersom odling av dessa arter – trots de fördelar de medför gällande övergödningssituationen i havet – i vissa situationer även kan medföra negativa effekter på miljön.

Utredningen har övervägt att föreslå en mer omfattande undantagsbestämmelse, men avstått från detta. Skulle en mer omfattande undantagsbestämmelse övervägas i framtiden kan arter som snäckor, sjöborrar och sjögurkor beaktas. Arter som har potential att odlas separat eller i framtida system där flera arter odlas gemensamt och där de kompletterar varandra (multitrof akvakultur).

Fortsatt utredning av frågan kan förslagsvis ske inom ramen för antingen översyn av Miljöprovningsförordningen, Förordningen om vattenverksamhet eller fiskerilagstiftningen, baserat på vad som kommer fram i Jordbruksverkets uppdrag att utreda förutsättningarna för en förenklad provning av vattenbruksverksamheter eller inom utredningen ”En modern och effektiv miljöprovning” (Dir. M2020:86).

9.4.2 Områden för odling av blå fånggrödor bör pekas ut av kommunerna

I mars 2021 kommer de vägledande statliga havsplanerna att beslutas av regeringen. Detta ger kustlänsstyrelserna en anledning att uppmärksamma kustkommunerna på att de i sin ÖP (Översiktsplan) ska inkludera havet. I Västra Götaland finns exempel på att kommuner under pågående ÖP-process utökat markanvändningskartan till att omfatta havet.

Utredningen anger följande (s. 193): ”Det finns således redan i dag en skyldighet för kommunerna att i översiktsplanerna peka ut vilka vattenområden som kan vara lämpliga för odling av blå fånggrödor.”

Kommunen har en skyldighet att planera användningen av mark och vatten, men det finns ingen skyldighet att peka ut allt som kommunen har rättighet att peka ut. En kommun kan, som exempel, mycket väl göra ett aktivt ställningstagande att avstå från att peka ut vilka vattenområden som kan vara lämpliga för vattenbruk och vindbruk i sin ÖP. För att det ska finnas en skyldighet för en kommun att i sin ÖP peka ut vilka områden som kan vara lämpliga för odling av blå fånggrödor så behöver detta anges uttryckligen i 3 kap. 5 § PBL. Länsstyrelsen anser emellertid att det i nuläget inte finns skäl att på detta sätt kräva utpekandet av just denna typ av användning av vattenområden.

Utöver det behöver utredningens förslag till åtgärder bygga på att odlingarna är tillstånds- eller anmälningspliktiga och att ett utpekande i ÖP endast klarlägger lämpligheten ur vissa, avgränsade aspekter. Detta kopplar till de eventuella förändringar som införs med stöd av 9.4.1.

Länsstyrelsen bedömer sammanfattningsvis att ett krav på kommunerna att peka ut områden i havet för odling av fånggrödor inte är rimligt att ställa. Alternativa åtgärder som inte innebär förändring av PBL men som fortfarande kan förväntas förbättra för etableringen av vattenbruk är att ta upp frågan i de vägledningar för kust- och havsplaneringen som finns eller tas fram.

9.5.1 Uppföljning och utvärdering av LOVA

Länsstyrelsen är positiv till förslaget.

Vid förstärkt uppföljning och utvärdering av LOVA-projekt behöver det bli tydligare hur uppföljning ska ske i projekten, så att krav på lämplig metod kan ställas i beslut om bidrag och för att resultaten ska kunna jämföras.

9.5.2 Förstärkning av LOVA

Länsstyrelsen är positiv till förslaget.

Precis som utredningen beskriver så måste en förstärkning av LOVA kombineras med en effektivisering av användningen av LOVA och ökad lokal åtgärdssamordning. För att få bra åtgärder på rätt plats behövs en strategi för hur pengarna ska användas, men även tydligare vägledning om vad LOVA-stöd får användas till samt hur miljönytta och kostnadseffektivitet ska bedömas. Om det blir tydligt både för utförare och myndigheter kommer det resultera i bättre planerade åtgärder som ger större effekt och mindre administrativt arbete.

Länsstyrelsens erfarenheter visar att satsningar på lokal åtgärdssamordning ger resultat i form av fler fysiska åtgärder, men det behövs långsiktighet i arbetet. Innan fysiska åtgärder kan genomföras krävs utredningar, förstudier och markägarekontakter vilket ofta tar flera år.

9.5.3 Effektivisering inom landsbygdsprogrammet

Länsstyrelsen är positiv till förslaget.

9.5.4 Kompensationsåtgärder

Länsstyrelsen anser att det finns stora risker med att använda kompensationsåtgärder på det sätt som utredningen föreslår.

I praktiken leder det till en form av handel med utsläppsutrymme, där den som släpper ut övergödande ämnen istället för att få krav på sig att åtgärda dessa utsläpp vid källan, ges möjlighet att betala för eller få stöd för att någon annan aktör utför åtgärder på en annan plats för att minska de negativa effekterna av deras utsläpp. Detta innebär att det skapas ett utrymme för att kunna tillåta ökade eller fortsatta utsläpp trots att det egentligen finns ett behov av minskade utsläpp. Det finns en risk för att ett sådant system minskar incitamenten för verksamhetsutövare att använda sig av bästa möjliga teknik och att utföra miljöförbättrande åtgärder på den enskilda verksamhet som bidrar till ett miljöproblem. Frågan är hur ett sådant system överensstämmer med PPP (Polluter Pays Principle) som är en princip som följer både av EU-rätt och direkt av 2 kap. miljöbalken.

Länsstyrelsen anser att ytterligare utredning av utformningen av ett eventuellt system för kompensationsåtgärder behövs. Denna utredning behöver bland annat ta hänsyn till PPP.

9.6.1 Nya bestämmelser om miljöhänsyn för hästhållare

Länsstyrelsen anser att det är bra att hästhållarnas bidrag till övergödningproblematiken lyfts upp i utredningen. Länsstyrelsen anser vidare att det kan vara bra att ta fram nya bestämmelser för hästhållare för att komplettera miljöbalkens allmänna hänsynsregler.

Det finns exempel på att det går att komma långt med miljöbalkens hänsynsregler. Miljösamverkan Halland och Miljösamverkan Västra Götaland har i oktober 2019 tillsammans givit ut ett handläggarstöd för mindre lantbruk som riktar sig även till den som bedriver tillsyn på privatpersoner som har hästar.

Utredningen lyfter fram att många hästar ägs av privatpersoner och inte räknas som jordbruksföretag. Jordbruksverket har en vägledning om hur jordbruksföretag definieras. För att hjälpa till med tolkningen av lagstiftningen så innehåller föreskriften SJVFS 2004:62 även allmänna råd. Vissa av de allmänna råden gäller oavsett om verksamheten är ett jordbruksföretag eller inte. Det finns alltså möjligheter att bedriva tillsyn även utan nya bestämmelser.

Det avgörande för att minska hästhållningens bidrag till övergödningen är att kommunen, som är den myndighet som har tillsyn i dessa fall, verkligen genomför tillsyn. Länsstyrelsen anser därför att tillsynsvägledning behövs, oavsett om det tillkommer nya bestämmelser eller om de befintliga bestämmelserna används.

Om en regeländring ska göras föreslår Länsstyrelsen att Jordbruksverket får i uppdrag att omdefiniera begreppet jordbruksföretag. Med dagens definition så kan en hästgård med tre hästar vara ett jordbruksföretag på grund av egen foderproduktion medan en hästgård med 50 hästar som inte har någon produktion inte omfattas av reglerna kring miljöhänsyn i jordbruket. Det vore bra om samma regler gäller för hästägare och andra jordbruksföretag. Här har nya bestämmelser eventuellt en funktion att fylla.

9.6.2 Se över reglerna om markavvattningsföretag

Länsstyrelsen är positiv till att reglerna om markavvattningsföretag utreds så att förfarandet kopplat till omprövning, avveckling men också utveckling av markavvattningsföretag kan förenklas.

Länsstyrelsen föreslår att en ny utredning ser över möjligheten att förenkla omprövning av markavvattningsföretag när anläggande av en våtmark är anmäld enligt 11 kap. 9 a § i miljöbalken och deltagarna i berört markavvattningsföretag är överens och ingen ersättning, inlösen eller tvångsrätt är aktuell. Den vidare utredningen bör också undersöka sätt att göra omprövningsprocessen så enkel och kostnadseffektiv som möjligt, hur rättegångskostnaderna kan minimeras samt hur eventuell avveckling kan ske av inaktiva markavvattningsföretag utan en allt för komplicerad utredning. Antingen kan dessa frågor utredas inom ramen för en egen ny utredning eller som ett tilläggsuppdrag för utredningen "En modern och effektiv miljöprövning" som bland annat har till syfte att "genom horisontella förändringar i miljöprövningen underlätta för miljö- och klimatförbättrande investeringar och

åstadkomma snabbare och enklare prövningsprocesser samtidigt som ett bibehållet miljöskydd säkerställs” (Ur kommittédirektiv M2020:86

Idag kan det fåtal markavvattningsföretag som ombildas till föreningsförvaltning enligt lag om samfälligheter registrera styrelse och stadgar hos Lantmäteriets föreningsregister i Norrtälje. Enligt dikningslagen från 1879 och äldre vattenlagen från 1918 ska syssloman och styrelse registrera sig hos Länsstyrelsen, men det är endast ett fåtal som gör detta. Länsstyrelsen anser att deltagare i markavvattningssamfälligheter borde kunna registrera sig själva som deltagare och sin nya styrelse på en hemsida som länsstyrelserna tillhandahåller.

9.6.3 Stöd till näringsupptag från havet

Länsstyrelsen är positiv till förslaget. Genom utveckling av resultatbaserade stöd till företag som brukar blå fånggrödor underlättas en viss typ av akvakultur och övergödande ämnen kan tas upp från havet, ungefär på samma sätt som ersättning och stöd ges för odlandet av fånggrödor och åtgärder på land.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av länsöverdirektör Lisbeth Schultze med vattenvårdshandläggare Emelie Möllersten som föredragande. I den slutliga handläggningen har också länsjurist Ann Lundahl, enhetschef Annika Ekvall och avdelningschef Sandra Brantebäck medverkat.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.

Så här hanterar Länsstyrelsen personuppgifter

Information om hur vi hanterar dessa hittar du på www.lansstyrelsen.se/dataskydd.